

Hellen Rinell
637 Shinzaika
H I M E J I.
Japan.

Mr 122.

Göteborg den 18 januari 1961.

Kära min lillasyster!

Kl. är 10 onsdag förm. Jag har badat och legat igen en stund och ätit frukost och gjort mej i ordning på ett skapligt sätt. Och mitt första jobb i dag är att skriva några rader till dej.

I går kväll var nämligen Eva och Roy här och vi hade en trevlig pratstund på över 3 timmar. Dom kom kl. 19 och stannade till över 22. Och allt gick bra. Jag hade skaffat 5 nya hundralappar, som inte ens var vikna på mitten och rullade ihop dom och band om rullen med ett rött smalt sidenband, som jag också drog igenom ett kort på vilket jag skrivit: "Med hjärtlig hälsning från Mor och Far i Japan" Det hade jag lagt vid Evas kaffekopp. Och jag tyckte själv att det såg trevligt ut. När jag gick ut i köket för att ordna med brödet och ta in kaffet sa jag: Där ligger en liten sak, som ni kan ta vara på, medan jag tar in kaffet. Dom tog inte upp det medan dom var kvar och sa ingenting därom. Vi rörde inte vid annat än helt neutrala ting. - Nu trillade 2 brev från David in i brevlådan. Och nu måste jag läsa, läsa. Ja, nu var det gjort. David och inte bara Eric är så glada att Iris kommit. Så tålbaka till Eva och Roy.

I förra brevet nämnde jag om att Roy ringde den 4 ds. På fredag i följande vecka återkom han och sa att han ringt mej på torsdag utan att träffa mej. Ni är välkomna när som helst, bara jag får veta det dagen förut, så jag får ordna gåvan. Vill du bestämma dag nu, så kan du göra det. Ja, då föreslog han tisdag, det var alltså i går - kl. 19. Och då kom dom, som sagt. Men vad jag har varit orolig för detta sammanträffande, då jag inte visste vilken atityd dom skulle visa. Jag har bett Gud om visdom och ödmjukhet och gåvan att vara naturlig och som vanligt, så att jag inte blev på något sätt nervös och uppstyld. Och jag vart faktiskt bönhörd. Jag var så glad sedan dom gått att allting gått så bra. Men däremot vill jag inte på något sätt påyrka att vi ska ungas. Det får komma alldeles av dej självt, om det kommer. Det sades inte ett ord om bröllopp eller något annat som rörde dom personligen. Roy sa vid ett tillfälle att han köpt en gammal bil. Vet du det? Nej, sa jag, jag såg dej verkligen en gång här nära i närheten av en bil, man jag visste ju inte om den var din. När vi tittade ut här så sa han: Där kan du se var vi bor. Jaså, är det på Guldheden? Ja, på Dr Forzélius gata. Sedan såg jag efter nr i telefonkatalogen och fa nn att det var nr 44 A och att han har samma tel.nr som i Johanneberg. Åkessons bor på nr 12 samma gata. Jag undrar så mycket vad dom tänker och tycker, våra ungdomar. Må dom bli riktigt lyckliga!

Den 3/12 skickade vi, Ebba och Ludde och jag, 2 paket + Vasa Sportbröd - småpkt alltså. Annars var det väl 6 brödpaket? Det var enligt din julklappönskan, som flickorna efterlyst. Nu kommer det i alla fall som lite "påbröd" till Julklappen. Det är rätt otäckt att frakten är så dyr, annars kunde man ju skicka sånt oftare. Som du fick betala själv.

När jag i förrgår tog ut kr. 500:- till barm, så fick jag antecknat räntorna för 1960. Och dom utgör tillsammans, på båda bäckerna alltså, kr. 450:94. Det växer ju rätt bra om man skonar kapitalet.

Aina ringde när dom fått julklapparna från er och var så glad och tyckte att dom var så trevliga. Du sa att Eva får välja och det skrev jag till Aina, då jag skickade gåvorna. Så det fick hon göra och tog apan, alltså den gröna figuren. Den hade ju så vacker färg och verkade så fin i kvalitén. Men om några dagar ångrade Eva sej och ville ha den svarta dockan, eller vad det var. Jag såg ju dom inte upplåsta. Och så försökte hon med Kerstin och talade om för-henne hur söt den andra var. Och som en riktig handelsresande förstår jag att hon sökte övertala henne att det var alldeles särskilt förmånligt med bytet. Ja, dom är för roliga dessa ungar. Den lilla är annars så full i 17, men här vart hon överlistad. Så Eva fick som hon ville utan strid. Annars är det inte lätt att få dom att enas om dom får olika saker, som båda kan uppskatta på samma sätt. Nu finns det ju saker som Eva har glädje av men inte Kerstin, därför att hon är ännu för liten.

I morron kommer fröken Engbom hit och skall bo hos mej. Då du! Jag fick se det i tidningen, utan att veta om detta förnäma besök. Mirjam ringde och frågade om jag ville ta emot henne för de dagar hon skulle vara här. Ja, jag ville. Iris kan säkert dela rum med mej. Förr hade jag rätt ofta gäster, ibland 2. Nu tycker jag att det kostar på lite mer. Men det här går bra. Så ringde jag Åkesson för att få veta när hon skulle komma. Det visste han ännu inte. Så frågade jag vad hon skulle här att göra? Det visste inte han heller. Jag tror att han ringt Strutz och då hade denne sagt att hon skulle få tillfälle att "göra en sista resa" före pensionen! En annan vet ju inte när man får göra sin sista resa, men Iris vet det! Hon ska tala i kyrkan i morron kväll och i Nödinge på fredag. Sz hade förstås skrivit till distriktföreståndaren och bitt om en resplan och fått en. Vi visste inget om det. Åkesson hade väl ringt Jakobssons och frågat om dom ville skjutsa till Nödinge. Och då hade Thina föreslagit att Iris skulle äta middag hos dom på fredag och sedan skulle dom åka till Nödinge. Varpå Åkesson ringde mej och frågade om det passade mej. Det passar

utmärkt, sa jag. Här kan ju inte bli fråga om någon ekonomisk vinst av Iris resa. Vi hade ju Y.M:s dag den 8 ds med Harry Lönn och fick ihop 3.300:- eller vad det var. Det är väl alltså Iris nöjesresa, även kallad hennes sista resa, som skall betalas med våra ev. kollektar!!! Hon är säkert lycklig över tillfället att få tala till oss. Om hon bara ville klä på sina fläckiga armar och inte uppträda i alltför kort ära. Nu är det inte särskilt något särskilt ont att säga om Iris. Mr. David, som sällan yttrar sej om kamraterna, en gång gjorde det om Iris, sa han. Hon är snäll och ställer inte till några besvärigheter för kamraterna i allmänhet eller för stationsföreståndaren. Ja, det var väl hennes insats. Och den som sa det visste vad han talade om. Dom - Lisa och David - har ju haft henne inpå sej större delen av sitt liv i Kongo. Och det har väl kunnat kosta på, då dom ju inte alls arbetar på samma sätt som Iris. Utbytet blir kanske inte det rikaste. Men hon är så välkommen hit sååå. Vi är ju gamla goda vänner, hon och jag. Så ska ni väl båda två ha de käraste hälsningar under förhoppning om att ni är friska och krya, tycker